

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika (www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

2277538_RegNr_eA-704-662/2024

<http://www.infolex.lt/tp/2277538>

Administracinė byla Nr. eA-704-662/2024

Teismo proceso Nr. 3-65-3-00687-2022-4

Procesinio sprendimo kategorijos: 15.1.3; 24.6

(S)

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

SPRENDIMAS

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2024 m. lapkričio 6 d.

Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Audriaus Bakavecko (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas), Arūno Dirvono ir Mildos Vainienės,

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo (duomenys neskelbtini) namo savininkų bendrijos apeliacinį skundą dėl Regionų apygardos administracinio teismo (nuo 2024 m. sausio 1 d. Regionų administracinis teismas) Panevėžio rūmų 2023 m. birželio 14 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjo (duomenys neskelbtini) namo savininkų bendrijos skundą atsakovui Panevėžio miesto savivaldybės administracijai dėl sprendimų panaikinimo.

Teisėjų kolegija

nustatė:

I.

1. Pareiškėjas (duomenys neskelbtini) namo savininkų bendrija (toliau – ir Bendrija) su skundu kreipėsi į teismą, prašydamas: 1) panaikinti Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyriaus (toliau – ir Komisija) 2022 m. lapkričio 10 d. sprendimą Nr. 21R4-110(AG4-91/20-2022) (toliau – ir Komisijos sprendimas), 2) panaikinti Panevėžio miesto savivaldybės administracijos (toliau – ir Administracija) direktoriaus 2022 m. rugsėjo 19 d. sprendimą Nr. 19-2561(4.45E) „Dėl automobilių stovėjimo vietų užraktų demontavimo“ (toliau – ir Sprendimas), kuriuo Bendrija įpareigota demontuoti automobilių stovėjimo vietų užraktus (toliau – ir užraktai), įrengtus pravažiavime pro daugiabutį namą šalia šaligatvio borto, iki 2022 m. spalio 31 d. Pareiškėjas taip pat prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas.

2. Pareiškėjas skunde nurodė, kad:

2.1. Bendrijos pirmininkė gavo Administracijos direktoriaus 2022 m. gegužės 6 d. raštą Nr. 19-1228(4.45E) (toliau – ir 2022 m. gegužės 6 d. sprendimas), kuriuo Bendrija buvo įpareigota demontuoti automobilių stovėjimo vietų užraktus, įrengtus pravažiavime, šalia šaligatvio borto. Bendrija, nesutikdama su 2022 m. gegužės 6 d. sprendimu, kreipėsi į Komisiją, kuri 2022 m. liepos 5 d. sprendimu Administracijos 2022 m. gegužės 6 d. sprendimą panaikino. Be to, Bendrijos pirmininkė gavo Administracijos direktoriaus 2022 m. rugsėjo 19 d. sprendimą Nr. 19-2561(4.45E), kuriame Administracija atkreipė dėmesį, jog ji nėra išdavusi leidimo (suderinto eismo organizavimo projekto), leidžiančio įsirengti automobilių stovėjimo vietų užraktus pravažiavime pro daugiabutį namą, todėl įpareigoja Bendriją iki 2022 m. spalio 31 d. demontuoti užraktus, įrengtus pravažiavime, šalia šaligatvio borto. Bendrija, nesutikdama su tokiu įpareigojimu, kreipėsi į Komisiją, prašydamas panaikinti šį Sprendimą, tačiau Komisija 2022 m. lapkričio 10 d. sprendimu Nr. 21R4-110(AG4-91/20-2022) jos skundą atmetė. Komisija priimdama sprendimą rėmėsi atsakovo atsiliepime pateikta informacija, Komisijos padarytos išvados yra prielaidų pobūdžio.

2.2. Pareiškėjas, kaip juridinis asmuo, nėra pats įrengęs užraktų, taip pat nėra sudaręs jokių sutarčių dėl užraktų įrengimo. Bendrija savo apskaitoje neturi šių kelio įrenginių, todėl ji neturi ir pareigos šiuos įrenginius demontuoti. Ginčijami užraktai stovi valstybinėje žemėje ant atsakovui nuosavybės teise priklausančio kelio, kuriam yra nustatytas servitutas. Sprendimas priimtas pažeidžiant Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAĮ) ir kitų teisės aktų nuostatas, Bendrijos ir jos narių teisėtus interesus. Atsakovas savo veiksmais viršijo jam suteiktus įgaliojimus, įstatymo viršenybės ir teisinio apibrėžtumo principus.

2.3. Pagal Panevėžio miesto savivaldybės tarybos 2014 m. gegužės 29 d. sprendimu Nr. 1-156 patvirtintų Panevėžio miesto tvarkymo ir švaros taisyklių (toliau – ir Taisyklės) nuostatas pareiškėjas niekaip nėra ir negali būti siejamas su kitų asmenų įrengtais automobilių parkavimo vietų užraktais, jų tvarkymu, priežiūra ir tuo labiau su jų demontavimu. Atsakovo veiksmai yra neteisėti ir dėl to, kad Komisija 2022 m. liepos 5 d. sprendimu panaikino 2022 m. gegužės 6 d. raštą Nr. 19-1228(4.45E) „Dėl automobilių stovėjimo vietų užraktų demontavimo“ ir ginčas jau yra išspręstas. Komisija minėtu sprendimu neįpareigojo pašalinti padarytus pažeidimus ar įvykdyti kitą nurodymą, todėl, įsiteisėjus Komisijos 2022 m. liepos 5 d. sprendimui, Administracija neturi teisės dėl to paties dalyko priimti pakartotino sprendimo.

3. Atsakovas Administracija atsiliepime į pareiškėjo skundą prašė jį atmesti. Atsakovas atsiliepime nurodė, kad:

3.1. Aplink (duomenys neskelbtini) daugiabutį gyvenamąjį namą yra suformuotas 0,1630 ha valstybinis žemės sklypas, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Žemės sklypas), šio žemės sklypo naudojimo būdas – daugiabučių gyvenamųjų pastatų ir bendraturčių teritorija, ir šis žemės sklypas 2018 m. spalio 4 d. valstybinės žemės sklypo nuomos sutartimi Nr. 23SŽN-185-(14.23.55.) (toliau – ir Nuomos sutartis) yra išnuomotas pareiškėjui, todėl atsakomybė dėl šiame žemės sklype esančiame pravažiavime, šalia šaligatvio borto, įrengtų automobilių parkavimo vietų užraktų tenka pareiškėjui. Atsakovas, pacitavęs Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 21 straipsnio 2 dalies, Lietuvos Respublikos daugiabučių gyvenamųjų namų ir kitos paskirties pastatų savininkų bendrijų įstatymo (toliau – ir DNSBĮ) 2 straipsnio 15 dalies 5 punkto, 14 straipsnio 6 dalies 9 punkto nuostatas bei remdamasis Panevėžio miesto savivaldybės tarybos 2013 m. kovo 28 d. sprendimu Nr. 1-98 patvirtinto Teritorijų prie esamų daugiaaukščių namų ir laisvos valstybinės žemės Panevėžio miesto detaliojo plano (toliau – ir Detalusis planas) dalimi „Teritorija tarp (duomenys neskelbtini) gatvių“, valstybės įmonės Registrų centro Nekilnojamojo turto registro (toliau – ir Nekilnojamojo turto registras) duomenų bazės išrašų duomenimis, vertino, jog pareiškėjas, būdamas atsakingas už bendrojo naudojimo objektų priežiūrą, yra atsakingas ir už prie daugiabučio namo pravažiavime įrengtus automobilių parkavimo vietų užraktus. Pareiškėjas dar 2022 m. sausio mėnesį susirašinėjo elektroniniais laiškais su Administracijos Miesto infrastruktūros skyriaus vedėju dėl pro (duomenys neskelbtini) namą esančiame pravažiavime įrengtų automobilių stovėjimo vietų užraktų demontavimo, todėl pareiškėjui yra žinoma, kas įrengė užraktus ir kas jais naudojasi.

3.2. Atsakovas taip pat pacitavo Lietuvos Respublikos kelių įstatymo, Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – ir Saugaus eismo keliais įstatymas), Taisyklių, Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (toliau – ir ANK) nuostatas ir nurodė, jog važiuojamojoje kelio dalyje pro (duomenys neskelbtini) daugiabutį gyvenamąjį namą automobilių stovėjimo vietos su užraktais įrengtos savavališkai, Administracija nėra išdavusi leidimo (suderinusi eismo organizavimo projekto), leidžiančio įrengti automobilių stovėjimo vietų užraktus pravažiavime pro (duomenys neskelbtini) namą šalia šaligatvio borto. Atsakovas Bendrijai yra išdavęs 2020 m. rugsėjo 4 d. leidimą (statybos leidimų ir statybos valstybinės priežiūros informacinėje sistemoje „Infostatyba“) statyti kitą inžinerinį statinį – automobilių stovėjimo aikštelę (duomenys neskelbtini), pagal supaprastintą projektą, projekto žymuo 20-04-S SPP, ir šis projektas buvo derintas su pačiu pareiškėju. Aikštelė baigta statyti 2021 m. Projekte aiškiai buvo nurodyta, kad pro (duomenys neskelbtini) namą esantis pravažiavimas link (duomenys neskelbtini) namo yra 5,50 m pločio ir prie šaligatvio statomos mašinos apsunkina pravažiavimą, dėl to automobilių stovėjimo aikštelė buvo projektuojama naujoje vietoje. Taigi pareiškėjui buvo žinoma, kad pravažiavime pro (duomenys neskelbtini) namą šalia šaligatvio borto statomos mašinos apsunkina pravažiavimą prie gretimo daugiabučio gyvenamojo namo, tuo labiau, kad ten negalima įrengti užraktų. Atsakovas, būdamas atsakingas už kelių priežiūrą Panevėžio miesto savivaldybės teritorijoje, nustatęs neteisėtą techninių eismo reguliavimo priemonių įrengimo faktą, ir, vykdydamas jam teisės aktais priskirtą funkciją, priimdamas Sprendimą demontuoti automobilių parkavimo vietų užraktus pravažiavime pro (duomenys neskelbtini) namą šalia šaligatvio borto, neviršijo savo įgaliojimų.

II.

4. Regionų apygardos administracinio teismo Panevėžio rūmai 2023 m. birželio 14 d. sprendimu pareiškėjo skundą atmetė.

5. Teismas pažymėjo, kad byloje nagrinėjamas ginčas dėl Administracijos direktoriaus 2022 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo, kuriuo pareiškėjas įpareigojas demontuoti automobilių parkavimo vietų užraktus, įrengtus pravažiavime pro (duomenys neskelbtini) daugiabutį gyvenamąjį namą šalia šaligatvio borto, teisėtumo ir pagrįstumo.

6. Teismas nustatė, kad Administracija Sprendimu įpareigojo Bendriją iki 2022 m. spalio 31 d. demontuoti automobilių parkavimo vietų užraktus, įrengtus pravažiavime pro (duomenys neskelbtini) daugiabutį gyvenamąjį namą. Pareiškėjas, nesutikdamas su Sprendimu, pateikė skundą Komisijai. Komisijos sprendimu pareiškėjo skundas atmestas kaip nepagrįstas. Komisija, išanalizavusi į bylą pateiktus dokumentus, vertino, kad ginčijamas administracinis aktas atitinka VAI 10 straipsnio 5 dalyje administraciniam aktui keliamus reikalavimus, konstatavo, jog techninės eismo reguliavimo priemonės įrengtos neturint duomenų apie suderintą eismo organizavimo projektą ir neturint leidimo jiems įrengti, Bendrijai neprieštaravus dėl užraktų įrengimo, dėl jų įrengimo nesikreipus į atsakingas institucijas, sprendė, kad Bendrijai buvo žinoma dėl eismo reguliavimo priemonių įrengimo. Atsižvelgdama į tai, Komisija priėjo išvadą, jog Sprendimas yra pagrįstas. Pareiškėjas, nesutikdamas su Komisijos sprendimu, pateikė skundą teismui.

7. Teismas, sprenddamas ginčą, vadovavosi Žemės įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 1 punktu, 9 straipsnio 1 dalimi, 13 straipsnio 3 dalimi ir iš nurodyto teisinio reguliavimo padarė išvadą, kad valstybinės žemės sklypai patikėjimo teise savivaldybėms perduodami gatvių ir vietinių kelių reikmėms, valstybiniai žemės sklypai gali būti išnuomoti, o išnuomotuose valstybinės žemės sklypuose jų naudotojų lėšomis atliekami šių žemės sklypų formavimo, tvarkymo ir kiti darbai, būtini šių žemės sklypų naudojimui pagal teritorijų planavimo dokumentuose ar žemės valdos projektuose nustatytą pagrindinę žemės naudojimo paskirtį.

8. Teismas Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašo duomenimis nustatė, kad aplink (duomenys neskelbtini) daugiabutį gyvenamąjį namą yra suformuotas 0,1630 ha valstybinis žemės sklypas, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), kadastrinis Nr. (duomenys neskelbtini), šio žemės sklypo naudojimo būdas – daugiabučių gyvenamųjų pastatų ir bendraturčių teritorija, šiam žemės sklypui 2018 m. liepos 5 d. Nacionalinės žemės tarnybos teritorinio skyriaus vedėjo sprendimu Nr. 23SK-1563-(14.23.110) įregistruotos daiktinės teisės – kelio servitutas – teisė važiuoti transporto priemonėmis (tarnaujantis). Šis žemės sklypas 2018 m. spalio 4 d. valstybinės žemės sklypo nuomos sutartimi Nr. 23ŠŽN-185-(14.23.55.) iki 2086 m. spalio 4 d. yra išnuomotas Bendrijai. Teismas, vadovaudamasis Žemės įstatymo 13 straipsnio 3 dalimi, DNSBĮ 2 straipsnio 15 dalies 5 punktu, Taisyklių 13.3, 14.1 punktais, konstatavo, kad Bendrija yra Nuomos sutarties pagrindu bendrojo naudojimo žemės sklypo naudotoja ir faktinė valdytoja, todėl jai tenka pareiga prižiūrėti šį bendrojo naudojimo žemės sklypą.

9. Teismas nustatė, kad pareiškėjas dar 2022 m. sausio mėnesį susirašinėjo elektroniniais laiškais su Administracijos Miesto infrastruktūros skyriaus vedėju dėl pravažiavime pro daugiabutį namą įrengtų automobilių parkavimo vietų užraktų demontavimo. Teismas pritarė atsakovo atsiliepime į skundą nurodytam argumentui, jog iš šio šalių susirašinėjimo, t. y. 2022 m. sausio 4 d. elektroninio laiško, Bendrijos pirmininkės siūsto Administracijos Miesto infrastruktūros skyriaus vedėjui, kuriame ji nurodė, jog „Į tas vietas statosi tie patys gyventojai kur ir statytų nesant užtvarų, o užtvarus užsidėjo, kad būtų garantuotas, kad grįžęs neras mašinos iš kito namo...>“, 2022 m. sausio 17 d. elektroninio laiško „,,

10. Teismas įvertino DNSBĮ 9 straipsnio 2, 3 dalių, 14 straipsnio 6 dalies 9 punkto nuostatas. Teismas, nustatęs, kad Bendrija yra aplink (duomenys neskelbtini) daugiabutį gyvenamąjį namą suformuoto bendro naudojimo žemės sklypo faktinė valdytoja ir atsakinga už tinkamą šio suformuoto

žemės sklypo naudojimą, priėjo prie išvados, kad Administracijos Sprendimu pareiškėjui įpareigojimas – demontuoti automobilių parkavimo vietų užraktus, įrengtus pravažiavime pro (duomenys neskelbtini) daugiabutį namą, nukreiptas pagrįstai. Pareiškėjo nurodytos aplinkybės, kad jis šių užraktų neįrengė, sutarčių dėl jų įrengimo su niekuo nebuvo sudaręs ir jo apskaitoje nėra šių įrenginių, nepaneigia jo pareigos vykdyti bendrojo naudojimo žemės sklypo priežiūrą, ir neatleidžia nuo pareigos būti atsakingam už šioje teritorijoje atliekamus darbus, statomus įrenginius. Net ir darant prielaidą, kad pareiškėjas pats užraktų neįrengė ar jų įrengimo neužsakė, jis turėjo pareigą domėtis ir kontroliuoti, kas jo nuomojamame žemės sklype vykdo nurodytus darbus, ir, ar šie darbai vykdomi teisėtai. Taigi, pareiškėjas yra atsakingas už Bendrijos valdomojoje teritorijoje prie (duomenys neskelbtini) daugiabučio namo pravažiavimo šaligatvio borto įrengtų užraktų įrengimą.

11. Be to, teismas pažymėjo, kad Žemės įstatymo 21 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog žemės savininkai ir kiti naudotojai: privalo naudoti žemę pagal pagrindinę naudojimo paskirtį ir naudojimo būdą; laikytis žemės sklypui Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme nustatytų specialiųjų žemės naudojimo sąlygų, teritorijų planavimo dokumentuose ar žemės valdos projektuose nustatytų reikalavimų (2 d.); savo naudojamuose žemės sklypuose vykdydami ūkinę ir kitą veiklą, nepažeisti gretimų žemės sklypų savininkų ar naudotojų ir gyventojų teisių ir įstatymų saugomų interesų (7 d.); statyti statinius ir įrenginius tik teisės aktų nustatyta tvarka gavus reikalingus leidimus (11 d.). Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – ir CK) 6.489 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog nuomininkas privalo išsinuomotu daiktu naudotis taip, kad netrukdytų juo naudotis kitiems teisėtiems to daikto naudotojams.

12. Teismas taip pat įvertino Kelių įstatymo 2 straipsnio 3, 5, 21 dalių, 3 straipsnio 3 dalies, 4 straipsnio 1, 3 dalių, 17 straipsnio 1 dalies, 19 straipsnio 2 dalies, Saugaus eismo keliais įstatymo 2 straipsnio 16 punkto, 11 straipsnio 1 dalies, 7 dalies 1, 3 punktų, Taisyklių 21.10 punkto nuostatas. Teismas nustatė, kad Administracija Bendrijai yra išdavusi 2020 m. rugsėjo 4 d. leidimą (statybos leidimų ir statybos valstybinės priežiūros informacinėje sistemoje „Infostatyba“) pagal supaprastintą projektą, projekto žymuo 20-04-S SPP, žemės sklype, kadastrinis Nr. (duomenys neskelbtini), statyti inžinerinį statinį – automobilių stovėjimo aikštelę, (duomenys neskelbtini), kuri baigta statyti 2021 metais, jai yra suteiktas unikalus Nr. (duomenys neskelbtini). Kiemo aikštelė Nekilnojamojo turto registre įregistruota Bendrijos vardu. Projekte aiškiai buvo nurodyta, kad pro (duomenys neskelbtini) daugiabutį namą esantis pravažiavimas link (duomenys neskelbtini) daugiabučio namo yra 5,50 m pločio ir prie šaligatvio statomos mašinos apsunkina pravažiavimą link minėto (duomenys neskelbtini) namo. Būtent dėl to automobilių stovėjimo aikštelė buvo projektuojama naujoje vietoje. Šis projektas suderintas su Panevėžio apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kelių policijos tarnybos veiklos organizavimo ir prevencijos poskyrio viršininku, uždarąja akcine bendrove (toliau – ir UAB) „Panevėžio gatvės“, (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini) daugiabučių namų savininkų bendrijos pirmininku, Neįgaliųjų aplinkos asociacijos pirmininku, tarp jų ir su Bendrijos pirmininke, kas patvirtina, kad pareiškėjui buvo žinoma, jog pravažiavimo kelias yra siauras (plotis pagal projektą yra 5,50 m), o ant šio pravažiavimo įrengus automobilių parkavimo vietų užraktus, akivaizdu, kad pravažiavimas dar susiaurėjo. Byloje nėra duomenų, jog Administracija būtų išdavusi pareiškėjui leidimą (suderinusi eismo organizavimo projektą), leidžiantį įrengti automobilių stovėjimo vietų užraktus pravažiavime pro (duomenys neskelbtini) daugiabutį namą šalia šaligatvio borto.

13. Teismas vadovavosi Saugaus eismo keliais įstatymo 2 straipsnio 18 punktu, kuriame apibrėžta eismo saugumo sąvoka, ir nurodė, kad pravažiavime pro (duomenys neskelbtini) namą šalia šaligatvio borto statomos mašinos apsunkina pravažiavimą prie gretimo (duomenys neskelbtini) daugiabučio namo, dėl to įrengti automobilių parkavimo vietų užraktai pažeidžia ne tik

saugaus eismo reikalavimus, bet ir trukdo kitiems asmenims naudotis pravažiuoju, tuo labiau, jog šiems įrenginiams statyti reikalingas atitinkamų institucijų leidimas.

14. Teismas iš Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašo nustatė, jog aplink (duomenys neskelbtini) namą esančiame 0,1630 ha žemės sklype yra įregistruotas kelio servitutas – teisė važiuoti transporto priemonėmis (tarnaujantis). Šis servitutas pažymėtas Detaliajame plane, dalyje „Teritorija tarp (duomenys neskelbtini) gatvių“, ties (duomenys neskelbtini) namu (CK 4.111 str. 1 d., 4.112 str. 1 d.). Servituto nustatymas neatima iš tarnaujančiojo daikto savininko daikto naudojimo teisių, sudarančių servituto turinį, jeigu šių teisių įgyvendinimas netrukdo nustatytam servitutui (CK 4.112 str. 4 d.). Teismas nurodė, kad, ant pravažiavimo dangos įrengus užraktus ir prie šaligatvio borto parkuojant transporto priemones, (duomenys neskelbtini) daugiabučio namo gyventojai neturi galimybės tinkamai naudotis servitutiniu keliu, šias aplinkybes patvirtina ir byloje esančios nuotraukos. Neleistinai, neturint atitinkamų institucijų leidimo, savavališkai sumažinus pravažiavimo kelio plotį, tuo apsunkinant teisę naudotis nustatytu servitutui, Administracijos nustatyti pažeidimai turi būti pašalinti. Teismo vertinimu, anksčiau išdėstytos teisės normų nuostatos suponuoja išvadą, kad, pareiškėjui faktiškai valdant bendrojo naudojimo žemės sklypą aplink (duomenys neskelbtini) namo teritoriją, jam tenka pareiga atlikti jo valdomoje teritorijoje neteisėtai įrengtų užraktų demontavimą. Teismas pareiškėjo argumentą, kad jis nėra atsakingas už valstybiniame žemės sklype esančiame pravažiavime pro (duomenys neskelbtini) daugiabutį namą šalia šaligatvio borto įrengtų automobilių stovėjimo vietų užraktų priežiūrą ir jų demontavimą, atmetė kaip nepagrįstą.

15. Teismas, įvertinęs Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (2022 m. birželio 30 d. įstatymo Nr. XIV-1264 redakcija, galiojusi nuo 2022 m. liepos 12 d.) 6 straipsnio 32 punkto, Saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 4 straipsnio 3 punkto, 10 straipsnio 8 dalies 1, 3 punktų, 11 straipsnio 1 dalies nuostatas, padarė išvadą, kad atsakovas, kaip asmuo, atsakingas už kelių priežiūrą Panevėžio miesto savivaldybės teritorijoje, nustatęs neteisėtą techninių eismo reguliavimo priemonių įrengimo faktą, ir, vykdydamas jam teisės aktais priskirtas funkcijas, priimdamas Sprendimą įpareigojantį pareiškėją demontuoti automobilių parkavimo vietų užraktus, neviršijo jam teisės aktais suteiktų įgaliojimų.

16. Teismas pažymėjo, kad atsakovas yra viešojo administravimo subjektas, kuris savo veikloje privalo, be kita ko, vadovautis ir bendraisiais viešosios teisės principais. Teismas, įvertinęs skundžiamo akto turinį, nusprendė, kad jis atitinka Viešojo administravimo įstatymo keliamus reikalavimus. Jame aiškiai nurodyta, kokiomis teisės aktų normomis remiantis priimtas Sprendimas nukreiptas pareiškėjui, nurodytos aplinkybės, argumentai bei pateikti administracinio sprendimo motyvai, nurodyta jo apskundimo tvarka. Tai, kad pareiškėjas suprato šio sprendimo esmę bei turinį, patvirtina ir jo veiksmai, t. y. tiek Komisijai, tiek teismui pateiktame skunde pareiškėjo išdėstytos aplinkybės, kuriomis ginčijamas Sprendimas. Remdamasis tuo, kas išdėstyta, teismas konstatavo, kad Administracijos Sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas. Vadovaudamasis nurodytais motyvais teismas teisėtu ir pagrįstu pripažino ir Komisijos sprendimą.

17. Pareiškėjo skundą atmetus kaip nepagrįstą, teismas nusprendė, jog pareiškėjas neįgijo teisės į bylinėjimosi išlaidų atlyginimą.

III.

18. Pareiškėjas apeliaciniame skunde prašo iš esmės panaikinti Regionų apygardos administracinio teismo Panevėžio rūmų 2023 m. birželio 14 d. sprendimą ir pareiškėjo skundą tenkinti. Apeliacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:

18.1. Teismas pažeidė proceso normas bei netinkamai taikė materialiosios teisės normas.

18.2. Teismo nustatytos faktinės aplinkybės neginčijamai įrodo, kad pareiškėją ir atsakovą dėl Žemės sklypo naudojimo sieja sutartiniai santykiai, todėl būtent Nuomos sutartimi pareiškėjo prisiimtos teisės ir pareigos turi lemiamą reikšmę, ar jis turi pareigą vykdyti atsakovo Sprendimą. Teismas visiškai neanalizavo Nuomos sutartimi pareiškėjo prisiimtų pareigų ir teisių apimties. Sutiktina su teismo sprendime nurodomomis aplinkybėmis, kad Bendrija yra Nuomos sutarties pagrindu Žemės sklypo naudotoja ir faktinė valdytoja, ir todėl jai tenka pareiga vykdyti Žemės sklypo priežiūrą. Nuomos sutarties 14 punkte nurodoma, kad pareiškėjas įsipareigoja laikytis Nuomos sutarties ir įstatymų, tačiau Nuomos sutarties 8 punkte nurodyti servitutai Žemės sklypui. Nuomos sutarties 8.1 punkte nurodyta, kad Žemės sklypui nustatytas 0,018 ha ploto kelio servitutas (kodas 203) – teisė važiuoti transporto priemonėmis plane pažymėtas simboliu „SI“. Bylos duomenys neginčijamai patvirtina, kad ginčo kelio užtvagai sumontuoti būtent ant šio servitutinio kelio. Tai patvirtina ir teismo sprendimo 7 puslapio 1 pastraipoje daromos šios išvados: „Ant pravažiavimo dangos įrengus užraktus ir prie šaligatvio borto parkuojant transporto priemones, (duomenys neskelbtini) daugiabučio namo gyventojai neturi galimybės tinkamai naudotis servitutiniu keliu“.

18.3. Tai, kad ginčo kelio užtvagai sumontuoti ant servitutinio kelio, šiuo atveju turi esminę reikšmę, nes, pagal teismo sprendimo 7 puslapio 1 pastraipoje nurodomą CK 4.111 straipsnio 1 dalį, servitutas – tai teisė į svetimą nekilnojamąjį daiktą, suteikiama naudotis tuo svetimu daiktu (tarnaujančiu daiktu). Aptartos faktinės ir teisinės bylos aplinkybės reiškia, kad servitutiniu keliu gali naudotis ne tik (duomenys neskelbtini) daugiabučio gyvenamo namo gyventojai ar Bendrijos nariai, bet ir visi kiti (bet kurie) asmenys, todėl už jo priežiūrą negali būti atsakingas pareiškėjas. Būtent tai ir yra numatyta Nuomos sutarties 4 punktu, kuriame nustatyta: „Servituto (plane pažymėto simboliu „SI“) teise naudojamo bendro naudojimo pravažiavimo priežiūra, taisymas ir tvarkymas, gali būti sprendžiamas atskiru susitarimu tarp daugiabučio gyvenamojo namo savininkų bendrijos ir Panevėžio miesto savivaldybės“. Šiuo konkrečiu atveju nėra jokio atskiro susitarimo tarp Bendrijos ir atsakovo ar kito valstybę atstovaujančio asmens pagal Nuomos sutartį dėl ginčo servitutinio kelio priežiūros. Vien dėl nurodytų faktinių ir teisinių bylos aplinkybių Bendrija negali įvykdyti atsakovo Sprendimo, nes pirmiausia tam neturi pareigos pagal Nuomos sutartį.

18.4. Tiek atsakovas, tiek ir teismas, nepagrįstai plečiamai aiškina viešojo administravimo srityje priimtus teisės aktus. Žemės įstatymo 13 straipsnio 3 dalies teisės normos analizė neleidžia teigti, kad Administracija kaip nors imperatyviai įpareigotų Bendriją atlikti jos valdomoje teritorijoje esančiame servitutiniame kelyje neteisėtai kitų asmenų įrengtų užtvairų demontavimą. Kaip ir nurodo teismas, pagal DNSBĮ 2 straipsnio 15 dalies 5 punktą, prie pastato bendro naudojimo objektų priskirtinas ir bendro naudojimo žemės sklypas – bendrosios dalinės nuosavybės teise ir kitais įstatymų nustatytais pagrindais daugiabučių gyvenamųjų namų ar kitos paskirties pastatų savininkų naudojamas ir (ar) valdomas žemės sklypas. Ir šios teisės normos analizė neleidžia teigti, kad ji kaip nors imperatyviai įpareigotų Bendriją atlikti jos valdomoje teritorijoje esančiame servitutiniame kelyje neteisėtai kitų asmenų įrengtų užtvairų demontavimą. Taisyklių 13.3 punkto teisės normos analizė taip pat neleidžia teigti, kad ji kaip nors imperatyviai įpareigotų Bendriją atlikti jos valdomoje teritorijoje esančiame servitutiniame kelyje neteisėtai kitų asmenų įrengtų užtvairų demontavimą. Taisyklių 14.1 punkto teisės normos analizė suponuoja pareigą išsiaiškinti „privalomai vykdytinos teritorijos priežiūros“ apimtį.

18.5. Pagal Taisyklių (galiojanti suvestinė redakcija nuo 2019 m. rugpjūčio 27 d.) 13.1 punktą teritorijos priežiūra – teritorijos valymas, įvairių atliekų, sąšlavų pašalinimas, sniego valymas, slidžių dangų barstymas, želdinių (medžių, krūmų, gėlynų, vejų) tvarkymas, šienavimas ir kitos paslaugos, užtikrinančios švarą ir tvarką, vykdomos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytais reikalavimais. Pagal

Taisyklių 15 punktą, asmenys, prižiūrintys naudojamas, nuomojamas ir nuosavybės teise priklausančias teritorijas, patys ar sudarę sutartis su kitais asmenimis dėl tokių paslaugų ar darbų atlikimo, privalo: 15.1. valyti, tvarkyti, surinkti šiukšles ir prižiūrėti kiemus, sklypus, šaligatvius, žaliąsias juostas, griovius ir kt., 15.2. šienauti teritoriją bei ją prižiūrėti, kad joje neaugtų menkaverčiai (savaiminiai) krūmai. Šiltuoju metų laikotarpiu (nuo gegužės 1 d. iki rugsėjo 30 d. imtinai) žolė turi būti ne aukštesnė kaip 20 cm (\pm 5 cm); 15.3. išvežti sąslavas iš jų susidarymo vietų į Panevėžio regioninį sąvartyną patiems arba sudaryti sutartį su miestą tvarkančia organizacija, o želdinių tvarkymo metu susidarantis ir atskirai surinktas žaliąsias atliekas (smulkias šakas, lapus, nupjautą žolę ir pan.) kompostuoti savo kompostavimo įrenginiuose (kompostavimo dėžėse, konteneriuose), o neturintiems galimybių kompostuoti – ne vėliau kaip per 3 darbo dienas pristatyti į žaliųjų atliekų kompostavimo aikštelę, Didžiųjų ir pavojingų atliekų priėmimo aikšteles arba į savivaldybės administracijos nurodytose vietose pastatytus žaliųjų atliekų surinkimo kontenerius ar kitas šių atliekų surinkimo priemones Panevėžio miesto savivaldybės atliekų tvarkymo taisyklėse nustatyta tvarka; 15.4. tvarkyti, genėti savo teritorijoje augančius želdinius taip, kad jie netrukdytų praeiviams, transportui (šakos nebūtų išsikišę už sklypo ribos), o į bendrojo naudojimo teritoriją už sklypo ribos nukritusius vaisius, medžių lapus, šakas – surinkti ir tinkamai sutvarkyti; tvarkant želdinius vadovautis Panevėžio miesto želdynų ir želdinių apsaugos taisyklėmis; 15.5. bendrojo naudojimo teritorijoje prekiaujantis ar teikiantis paslaugas asmuo privalo prekybos ar paslaugų teikimo vietoje užtikrinti tvarką, švarą, surinkti atliekas 5 metrų spinduliu, nuolatos rūpintis jos priežiūra, valymu ir šiukšlių išvežimu pats arba sudaryti su miesto teritoriją prižiūrinčia organizacija atitinkamas sutartis dėl tokių paslaugų atlikimo; 15.6. prasidėjus plikšalai ar esant slidžiai dangai, barstyti šaligatvius, takus smėlio ir chloridų mišiniu ar kitomis medžiagomis; valant sniegą ir (ar) ledą naudoti įrankius ar mechanizmus, negadinančius šaligatvių, takų, aikštelių, įvažų dangos. Visų aptartų teisės normų analizė suponuoja neabejotiną išvadą, jog Bendrija neturi jokios pareigos atlikti jos valdomoje teritorijoje esančiame servitutiniame kelyje kitų asmenų neteisėtai įrengtų užtvarų demontavimą. Aptartos teisės normos taip pat pareiškėjo neįpareigoja rūpintis kitų asmenų servitutiniame kelyje neteisėtai įrengtais užtvarais, juos tvarkyti, prižiūrėti, o tuo labiau demontuoti. Kadangi jokie teisės aktai nėra suteikę atsakovui teisių būtent pareiškėjo reikalauti demontuoti prašomus kelio užtvarus, todėl pareiškėjas negali peržengti savo diskrecijos ribų, t. y. priimti neteisėto sprendimo – naikinti fizinių ar juridinių asmenų savo lėšomis įrengtų statinių ant servitutinio kelio. Tokios teisės jam nesuteikia joks teisės aktas. Teismas sprendime nenurodo jokios teisės normos, kuri įpareigotų pareiškėją demontuoti kitų asmenų neteisėtai ant servitutinio kelio sumontuotų užtvarų.

19. Atsakovas Administracija atsiliepime į apeliacinį skundą prašo Regionų apygardos administracinio teismo Panevėžio rūmų 2023 m. birželio 14 d. sprendimą palikti nepakeistą, o pareiškėjo apeliacinį skundą atmesti.

20. Atsakovas atsiliepime nurodo iš esmės tuos pačius argumentus, išdėstytus atsiliepime į pareiškėjo skundą pirmosios instancijos teismui. Atsakovas teigia, kad už tinkamą, aplink (duomenys neskelbtini) daugiabutį gyvenamąjį namą suformuoto žemės sklypo naudojimą, taip kaip reikalauja to teisės aktai, atsako pareiškėjas. Pareiškėjas nėra pateikęs jokių duomenų apie tai, kad pastebėjęs neteisėtai Bendrijos nuomojame žemės sklype įrengtus automobilių stovėjimo vietų užraktus, kreipėsi į policiją, Administraciją ar kitas institucijas informuodamas apie įrengtus automobilių stovėjimo vietų užraktus, prašydamas nustatyti kaltininkus ir užraktus pašalinti. Ši aplinkybė paneigia pareiškėjo teiginius, kad šiuos užraktus neteisėtai įrengė kiti asmenys, ir patvirtina, jog jie įrengti pareiškėjo užsakymu ar leidimu, nes jie tenkina išimtinai pareiškėjo neteisėtus interesus dėl transporto priemonių statymo servitutiniame kelyje. Pareiškėjo neigimas, kad jis įrengė užraktus, vertinamas kaip siekis išvengti administracinės atsakomybės. Administracija nėra išdavusi pareiškėjui leidimo (suderinusi eismo organizavimo projekto), leidžiančio įrengti automobilių stovėjimo vietų užraktus pravažiavime pro (duomenys neskelbtini) namą šalia šaligatvio borto, todėl užraktų įrengimas buvo

neteisėtas veiksmas, už kurį yra numatyta administracinė atsakomybė ANK 459 straipsnio 3 dalyje. Remiantis Nuomos sutartimi ir Taisyklių 13.2, 14.1, 21.10 papunkčiais, pareiškėjas yra nuomojamo žemės sklypo valdytojas, kuriam privaloma vykdyti šio sklypo priežiūrą, bei pašalinti neteisėtai įrengtas technines eismą reguliuojančias priemones, kas reiškia, kad nepagrįsti yra pareiškėjo apeliacinio skundo argumentai, jog pareiškėjas neturi jokios pareigos atlikti jo valdomoje teritorijoje esančiame servitutiniam kelyje kitų asmenų neteisėtai įrengtų užtvarų demontavimą.

Teisėjų kolegija

konstatuoja:

IV.

21. Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl Administracijos direktoriaus 2022 m. rugsėjo 19 d. sprendimo Nr. 19-2561(4.45E), kuriuo (duomenys neskelbtini) namo savininkų bendrija įpareigota demontuoti automobilių stovėjimo vietų užraktus, įrengtus pravažiavime, šalia šaligatvio borto, iki 2022 m. spalio 31 d., teisėtumo ir pagrįstumo.

22. Pirmosios instancijos teismas skundžiamu sprendimu atmetė pareiškėjo skundą, konstatavęs, kad Administracijos Sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas. Vadovaudamasis skundžiamame sprendime nurodytais motyvais teismas teisėtu ir pagrįstu pripažino ir Komisijos sprendimą.

23. Pareiškėjas apeliaciniame skunde nesutinka su pirmosios instancijos teismo sprendimu, nurodydamas, kad Bendrija negali įvykdyti atsakovo Sprendimo, nes pirmiausia tam neturi pareigos pagal Nuomos sutartį. Be to, atsakovas ir teismas nepagrįstai plečiamai aiškina viešojo administravimo srityje priimtus teisės aktus.

24. Pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 140 straipsnio 1 dalį, teismas, apeliacine tvarka nagrinėdamas bylą, patikrina pirmosios instancijos teismo sprendimo pagrįstumą ir teisėtumą, neperžengdamas apeliacinio skundo ribų. Pažymėtina, kad byloje nenustatytos aplinkybės, dėl kurių turėtų būti peržengtos apeliacinio skundo ribos, bei nenustatyti sprendimo negaliojimo pagrindai, nurodyti ABTĮ 146 straipsnio 2 dalyje, todėl apeliacinės instancijos teismas nagrinėja šią bylą apeliacine tvarka ir patikrina pirmosios instancijos teismo sprendimo pagrįstumą ir teisėtumą, neperžengdamas apeliacinio skundo ribų (ABTĮ 140 str. 1 d.).

25. Atsakovas, vadovaudamasis Kelių įstatymo 2 straipsnio 21 punktu, 3 straipsnio 3 dalies 2 punktu ir 17 straipsniu, Panevėžio miesto savivaldybės tarybos 2014 m. gegužės 29 d. sprendimu Nr. 1-156 patvirtintų Panevėžio miesto tvarkymo ir švaros taisyklių 21 punkto 10 papunkčiu ir 32 punktu, taip pat teritorijų planavimo dokumentų sprendiniais, ginčijamu raštu įpareigojo (duomenys neskelbtini) daugiabučio namo savininkų bendriją demontuoti automobilių stovėjimo vietų užraktus, įrengtus pravažiavime, šalia šaligatvio borto, iki 2024 m. spalio 31 d.

26. Panevėžio miesto savivaldybės administracijos direktorius šį nurodymą/įpareigojimą grindžia Kelių įstatymo 21 straipsnio 5 punktu, kuriame reglamentuota, kad už kelių priežiūrą atsakingi asmenys turi teisę įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka šalinti savavališkai sandėliuojamas medžiagas (skaldą, smėlį, medžių rietuves ir kt.) ir daiktus, savavališkai pastatytus ar įrengtus objektus (pastatus, sankryžas, nuovažas, technines eismo reguliavimo priemones, išorinę reklamą ir kt.) kelyje, virš kelio, gatvėje ir prie jos, kelio juostoje ar kelio apsaugos zonoje jų savininko ar juos įrengusių (pastačiusių) asmenų lėšomis, neatlyginant nuostolių, jeigu po rašytinio įspėjimo per mėnesį to jie nepadaro patys.

27. Nurodytoje Kelių įstatymo nuostatoje įtvirtinta už kelių priežiūrą atsakingų asmenų teisė

28. Nagrinėjamu atveju pareiškėjui priimtas nurodymas, įpareigojant jį demontuoti automobilių stovėjimo vietų užraktus. Kaip matyti iš anksčiau aptarto teisinio reguliavimo, už kelių priežiūrą atsakingam asmeniui nėra suteikta teisė priimti nurodymą ir įpareigoti asmenį atlikti tokius veiksmus. Vadinas, Panevėžio miesto savivaldybės administracijos direktorius, priimdamas nurodymą ir įpareigodamas (duomenys neskelbtini) namo savininkų bendriją demontuoti automobilių stovėjimo vietų užraktus, įrengtus pravažiavime, šalia šaligatvio borto, viršijo jam teisės aktais suteiktus įgaliojimus.

29. Viešojo administravimo subjektai savo veikloje, be kita ko, vadovaujasi įstatymo viršenybės principu, kuris reiškia, kad įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą viešojo administravimo subjektams turi būti nustatyti laikantis šio įstatymo nustatytų reikalavimų, o viešojo administravimo subjektų veikla turi atitikti šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus. Administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais; nepiktnaudžiavimo valdžia principu, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektams draudžiama atlikti viešojo administravimo funkcijas neturint šio įstatymo nustatyta tvarka suteiktų viešojo administravimo įgaliojimų arba priimti administracinius sprendimus siekiant kitų, negu įstatymų ar kitų teisės aktų nustatyta, tikslų (Viešojo administravimo įstatymo 3 str. 4 ir 8 p.).

30. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo jurisprudencijoje ne kartą yra akcentavęs būtinybę viešojo administravimo subjektams laikytis įstatymo viršenybės (teisėtumo) principo, nurodydamas, kad viešojo administravimo subjektų kompetencija turi būti nustatyta įstatymu (turi remtis įstatymu ir atitikti jo reikalavimus), viešojo administravimo subjektų veikla turi būti vykdoma tik jiems priskirtos kompetencijos ribose, o bet kokie viešojo administravimo subjektų veiksmai ar sprendimai, priimti viršijant nustatytą kompetenciją (lotynų kalba – ultra vires), pripažįstami neteisėtais (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2006 m. liepos 25 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. II-2/2006; 2008 m. lapkričio 28 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. I444-4/2008; 2010 m. lapkričio 26 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A756-1486/2010). Akcentuotina, kad viešojoje teisėje veikiančys įstatymo viršenybės ir teisinio apibrėžtumo principai lemia tai, kad visi viešojo administravimo subjektai turi tik tokius įgalinimus, kurie jiems yra suteikti konkrečiomis teisės aktų nuostatomis, todėl plečiamas valdymo institucijų kompetencijos aiškinimas yra negalimas (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2007 m. lapkričio 19 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A14-1052/2007). Viešojo administravimo subjektui galioja administracinės teisės principas, nustatantis, jog viešojo administravimo subjektui leidžiama tiek, kiek nustato įstatymas. Šis imperatyvas reiškia, kad viešojo administravimo subjektas neturi diskrecijos teisės peržengti jam nustatytos kompetencijos ribas ar veikti tokiu būdu, kokio nenumato teisės aktai (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. rugsėjo 20 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A552-2853/2012).

31. Viešojo administravimo subjekto atlikti viešojo administravimo veiksmai, viršijant jam suteiktus įgaliojimus, taip pat ir administracinių aktų leidimas, viršijant suteiktą kompetenciją, laikytini neteisėtais, ir toks pažeidimas laikytinas esminiu, sudarančiu savarankišką pagrindą panaikinti administracinį aktą (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2022 m. birželio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-492-789/2022; 2022 m. rugsėjo 7 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-481-502/2022; 2022 m. rugsėjo 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-487-463/2022; 2022 m. rugsėjo 28 d. administracinėje byloje Nr. eA-510-502/2022). Taigi Panevėžio miesto savivaldybės administracijos direktorius, priimdamas ginčijamą nurodymą/įpareigojimą, peržengė jam nustatytos kompetencijos ribas, todėl yra pagrindas atsakovo sprendimą panaikinti (ABTĮ 91 str. 1 d. 2 p.).

32. Pareiškėjas skunde pirmosios instancijos teismui prašo atlyginti išlaidas advokato teisinėms paslaugoms apmokėti. Iš bylos medžiagos matyti, jog pareiškėjas patyrė 1 300 Eur bylinėjimosi išlaidų advokato pagalbai (skundo parengimą ir atstovavimą) apmokėti pirmosios instancijos teisme, taip pat sumokėjo 22,50 Eur žyminį mokestį. Teismui pateiktos sąskaitos faktūros už teisinės paslaugas ir banko mokėjimų pavedimai.

33. Teismo sprendimas priimtas pareiškėjo naudai, todėl jis turi teisę į bylinėjimosi išlaidų atlyginimą (ABTĮ 40 str. 1 d.). ABTĮ 41 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad jeigu LVAT, neperduodamas bylos iš naujo nagrinėti, pakeičia pirmosios instancijos teismo sprendimą arba priima naują sprendimą, jis atitinkamai pakeičia bylinėjimosi išlaidų paskirstymą. Atstovavimo išlaidų atlyginimo klausimas sprendžiamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka. CPK 98 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad šalies išlaidos, susijusios su advokato ar advokato padėjėjo pagalba, atsižvelgiant į konkrečios bylos sudėtingumą ir advokato darbo ir laiko sąnaudas, yra priteisiamos ne didesnės, nei nustatyta teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 1R-85 patvirtintose Rekomendacijose dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą teisinę pagalbą (paslaugas) maksimalaus dydžio patvirtinimo (Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2015 m. kovo 19 d. įsakymo Nr. 1R-77 redakcija) (toliau – ir Rekomendacijos).

34. Pareiškėjo prašoma išlaidų suma neviršija Rekomendacijose dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą pagalbą maksimalių dydžių, patvirtintų Lietuvos advokatų tarybos 2004 m. kovo 26 d. nutarimu ir teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 1R-85, todėl prašymas tenkinamas ir patirtų bylinėjimosi išlaidų suma priteistina pareiškėjui.

35. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, (duomenys neskelbtini) namo savininkų bendrijai priteistina jos pateiktais dokumentais pagrįstų bylinėjimosi išlaidų suma, kurią sudaro 1 322,50 Eur bylinėjimosi išlaidų, patirtų bylą nagrinėjant pirmosios instancijos teisme.

36. Bylinėjimosi išlaidų, patirtų bylą nagrinėjant apeliacinės instancijos teisme, pareiškėjas neprašė priteisti.

37. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija konstatuoja, kad Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius ir pirmosios instancijos teismas netinkamai aiškino ir taikė materialiosios teisės normas bei vertino byloje nustatytas faktines aplinkybes ir surinktus įrodymus, todėl pareiškėjo apeliacinis skundas tenkinamas, t. y. Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyriaus ir pirmosios instancijos teismo sprendimai naikintini ir priimamas naujas sprendimas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 144 straipsnio 1 dalies 2 punktu, teisėjų kolegija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjo (duomenys neskelbtini) namo savininkų bendrijos apeliacinį skundą tenkinti.

Regionų apygardos administracinio teismo (nuo 2024 m. sausio 1 d. Regionų administracinis teismas) Panevėžio rūmų 2023 m. birželio 14 d. sprendimą panaikinti ir priimti naują sprendimą.

Pareiškėjo (duomenys neskelbtini) namo savininkų bendrijos skundą tenkinti. Panaikinti Panevėžio miesto savivaldybės administracijos 2022 m. rugsėjo 19 d. sprendimą Nr. 19-2561 (4.45E) „Dėl automobilių stovėjimo vietų užraktų demontavimo“.

Panaikinti Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyriaus 2022 m. lapkričio 10 d. sprendimą Nr. 21R4-110(AG4-91/20-2022).

Priteisti pareiškėjui (duomenys neskelbtini) namo savininkų bendrijai (k. (duomenys neskelbtini)) iš atsakovo Panevėžio miesto savivaldybės administracijos 1 322,50 Eur (vieną tūkstantį tris šimtus dvidešimt du eurus ir penkiasdešimt euro centų) bylinėjimosi išlaidų, patirtų bylą nagrinėjant pirmosios instancijos teisme.

Sprendimas neskundžiamas.

Teisėjai Audrius Bakaveckas

Arūnas Dirvonas

Milda Vainienė